

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 163/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd podľa čl. 12 ods.1, 2 a 4, čl. 36 písm. b), čl. 38 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právoplatným rozhodnutím Okresného súdu v Trnave č. k. 13 C 11/98-90 zo 16. novembra 2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. júla 2003 doručené podanie V. S., bytom T., (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“, ktorým sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/98.

Sťažovateľ namieta, že postupom Okresného súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/98, predmetom ktorého bola neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čím mu vznikli veľké škody na zdraví a nemajetková ujma, ktorú žiada nahradiť v celkovej sume 2-mil. Sk. Podľa názoru sťažovateľa postupom všeobecných súdov je mu spôsobená právna neistota, ako aj psychická záťaž. Domáha sa preto vyslovenia porušenia jeho základných práv, poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia a žiada tiež o ustanovenie právneho zástupcu.

Sťažovateľ svoje podanie doplnil ďalším podaním označeným ako „Sťažnosť“, doručeným ústavnému súdu 13. augusta 2003, v ktorom rozšíril návrh na rozhodnutie vo veci samej takto:

„Domáham sa rozhodnutia Ústavným súdom v Slovenskej republike tak, že vysloví, že v konaní na Okresnom súde v Trnave právoplatným rozhodnutím pod č. k.: 13 C 11/98-90 zo dňa 16. 11. 2000 boli porušené moje základné práva a slobody a to v zmysle článku 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, článku 36 písm. b, článku 38, článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a tiež v zmysle článku 6 ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Okrem toho sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia 3,5-mil. Sk ako náhrady nemajetkovej ujmy (namiesto pôvodných 2-mil. Sk), zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie so zákazom pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. Opakovane žiada o ustanovenie právneho zástupcu.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej

republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie je daný dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti je jej oneskorené podanie. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Z informácie získanej na Okresnom súde Trnava, ako aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cbo 152/02 z 19. júna 2003, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o dovolaní sťažovateľa (dovolanie odmietol), vyplynulo, že rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 13 C 11/98 zo 16. novembra 2000 je vo výroku vo veci samej právoplatné od 26. novembra 2001, keď sťažovateľovi bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktorý rozhodol o odvolaní sťažovateľa 2. októbra 2001 tak, že potvrdil prvostupňový rozsudok vo veci samej a zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava v časti týkajúcej sa trov konania. To znamená, že právoplatným rozhodnutím vo veci samej (dňa 26. novembra 2001) sa odstránila právna neistota sťažovateľa, na ktorú poukazuje vo svojej sťažnosti a s ktorou spája porušenie svojich základných práv a svoju zdravotnú a nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na to, že rozhodnutie vo veci samej nadobudlo právoplatnosť 26. novembra 2001, t. j. viac ako dva mesiace pred doručením sťažnosti sťažovateľa ústavnému súde, vychádzajúc pritom zo svojej viazanosti návrhom na začatie konania podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Bolo už potom bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003